

Бюпрю, се устрой полиция, остави се статний Командиръ на 7-ий, а азъ тръгнахъ чрѣзъ селата Кавадживъ, Кадж Бюй, Малъ-тепе, Баша-ети, Укешанъ, — и се пригответи всичко за войната. Когато пристигна дивизията, излѣзоха всички жители съ градоначалниците да посрѣщнатъ военний наачалникъ А. Н. Цвѣцински, които му поднесоха хлѣбъ и соль, псѣха се нѣколко пѣсни отъ градскитѣ ученици. На 9-ий тръгнахме прѣзъ село Грабуна и самий балканъ «Кору-дагъ», дѣто въ тоя балканъ отъ край до край има 5 беклемета (стражарници) всѣко на 2¹/₂ часа расстояние и пристигнахме до с. Урша, Еврисъ, Кадж-кюй. На 10-ий вечеръта дойде отъ с. Ексамилъ единъ юзбашия съ единъ опбашия за споразумявания по демаркационната военна линия, за която цѣль на 12-ий се ходи съ К. . . Вълковъ и 6 казака официално въ с. Ексамилъ дѣто бѣше турский Гарнизонъ подъ командата на Наумъ Бей каймакамъ и Делегатина Еминъ Ефендя. Слѣдъ това споразумявание, дивизията се отправи за въ Шаркеой и Перистасисъ. Въ тоя градъ имаше много военни турски складове, храни, а полиция нѣмаше, та мѣстнитѣ жители гърчоля, грабиха, кой каквото свари. Началника на дивизията постави полиция и всичко биде въ редъ, но по околията обаче бѣше грабителство единъ отъ другъ и убийства. За туй нѣщо отидохме съ единъ офицеръ и 25 казака по селата за умиротворявание. Въ селото Кестямболъ намѣрихме нѣкого си Натанаила, който бѣше събралъ доста воллове, крави, катъри, овце и кози отъ селата, дѣто като го попитахме: защо прави туй въ името на Русситѣ? — Отговори ни, че му е заповѣдано отъ владиката «Перистасисоусъ и Мериофито» арестовахме го и извѣстихме на околнитѣ села на стопанитѣ на добитъка, които дойдоха, та си ги земаха всяки свойтъ. Подиръ това като се върнахме въ града вслѣдствие на нѣколко писма отъ рѣчепний владика, притърсихме му кѣщата и намѣрихме Турски писма отъ командующийтъ въ Гелиполъ Турската войска, та затова владиката биде запрѣнъ и слѣдъ едно писмо отъ Патриарха, съ което се гарантираше за владиката, биде освобо-